

Informationsblad

Nummer 4. 96

September 1996

Europeiska fågelskådardagen lördagen den 28 september

Hundratals svenska fågelvänner och många ornitologiska föreningar deltar i den fågelräkning som genomförs över hela Europa den sista helgen i september. Ett av flera skäl till att räkna fåglarna den här dagen är för att visa, att det är miljontals fåglar som finns i och rör sig över Europa. För all dessa krävs passande miljöer. I en världsdal där människan dominerar måste dels exploateringen anpassas efter djur och växter, dels krävs att vissa områden lämnas helt och hållet till det vilda.

Tema: "FÅGLAR BEHÖVER BIOTOPER"

De flesta fåglarna som iakttas under "fågelskådardagen" kommer att ses i särskilt bra fågelmarker, bl.a. naturreservat och fågelskyddsområden. Behovet av sådana "reservoarer" kommer att betonas under helgen. Men det är även viktigt att fåglar kan leva i de miljöer som används av människan. I framför allt skogsbruk och jordbruk krävs därför omfattande anpassningar till allt annat levande.

**Lördagen den 28 september kl 07.00 och 10.00
samling vid Naturum, Örsta**
Björn Welander ansvarar.

Även Ullnabacken, Täby kommer att vara bemannad med ornitologer från Angarngruppen mellan kl 06.00 till 10.00. Charley Wiklund ansvarar.

En sammanställning över antalet iakttagna fågelarter i Sverige samt totalantal under exkursioner eller på en plats kommer att göras via SOF:s Naturbokhandel på Öland.

En insamling för att kunna stödja verksamheten i de baltiska ornitologiska föreningarna kommer att ske under dagen.

V Ä L K O M N A

Kringströvande vita storkar.

Måndagen den 27:e maj vid 11-tiden när jag stod vid Kusta och spanade, och samtidigt växlade några ord med paret Sjögren som just passerade, dök ett par stora fåglar med lång rak hals upp mellan Kusta och Stora Ekhammaren.

Vad som fick mig att reagera som jag gjorde vet jag inte - jag hade bara en tanke i skallen - tuba fåglarna. Efter att kastat mig över tuben kunde jag konstatera att det var två vita storkar som kom in över sjöängen och började ta höjd. Jubel! De fick strax sällskap av en tredje liknade fågel som visade sig vara en trana. Storkarna och trana skruvade sig uppåt och försvann åt NO.

Genom dagens utbyggda system av telefonsvarare och genom att jag vistas en hel del i Västerås kunde jag följa storkarnas strövtåg i mellersta Sverige under några dagar. (Med tanke på hur få vita storkar som observeras i Svealand är det ytterst troligt att det rörde sig om samma individer.)

Klockan 13:45 samma dag passerade de vita storkarna Ågestasjön, min gissning är att de efter den korta visiten vid Angarn hamnat vid kusten och då börjat förflytta sig söderut.

På tisdagsmorgonen 28 maj upptäcktes storkarna på en åker ett par hundra meter från E18 nära Sörstafors, ca. 30 km väster om Västerås. På denna lokal uppehöll sig de fram till 20:40 då de lättade och flög iväg i riktning mot Köping.

På morgonen den 29 maj var de åter i Sörstafors där de sågs åtminstone fram till 09:10. Vid 16-tiden på onsdagen återupptäcktes storkarna i närheten av Borlänge, där de beskådades av tillskyndande dalaornitologer fram till skymningen.

